

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - Tři
pírka.pdb

PDB Name: Tři pírk
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 19.1.2003
Modification Date: 19.1.2003
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Tři pírk

Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková
Zdroj <http://www.pohadky.org/index.html>

Byl jednou jeden král a ten měl tři syny. Zatímco ti dva byli chytrí a rozumní, ten třetí mnoho nemluvil, byl prostomyslný a říkali mu Hloupý Honza. Když král zeslábnul a cítil svůj konec, nevěděl, kterému ze svých synů má říši odkázat. Tak k nim pravil:

"Vyjeďte do světa a kdo z vás mi jemnější koberec přinese, ten bude po mé smrti králem."

A aby mezi nimi žádná váda nenastala, vyvedl je před zámek, fouknul do tří pírek a pravil: "Kam ta tři pírk poletí, tam půjdete."

Jedno pírk letělo na východ, druhé letělo na západ, ale to třetí letělo rovně a neletělo daleko, nýbrž padlo za chvíli k zemi. Tak šel jeden bratr vlevo, druhý vpravo a smáli se Hloupému Honzovi, který u toho třetího pírk, co spadlo opodál, zůstal bezradně stát.

Hloupý Honza si sednul vedle pírk a byl smutný. Tu najednou uviděl, že vedle pírk leží padací dveře. Zvedl je, našel pod nimi schody a sestoupil dolů. Pak přišel k dalším dveřím, zaklepal na ně a uslyšel zevnitř, jak někdo volá veselou přůpovědku, jen aby dál vkročil a ničeho se nebál.

Dveře se najednou otevřely a on tam uviděl sedět velkou, tlustou ropuchu a kolem ní houf malých ropušek. Ta tlustá ropucha se ho zeptala, jaké má přání. A on byl odpověděl, že musí svému otci přinést ten nejjemnější koberec.

Tu ropucha přivolala jednu ropušku a poručila ji přinést velkou truhlici. A když byla ropuška s tím nákladem přihopsala, ropuší královna truhlici otevřela a vytáhla z ní ten nejjemnější koberec na světě. Honza jí poděkoval a vyšel zase nahoru.

Ti dva druzí bratři měli toho třetího za tak pošetilého, že věřili, že nic nenajde a nic nepřinese. A protože se namáhali hledáním tedy příliš nemuseli, první lepší pasače z těla šátek strhli a ten domů otci přinesli.

V tom samém čase přišel i Hloupý Honza zpět a přinesl tak krásný koberec, že když ho byl král spatřil, velmi se podivil a pravil:

" Má-li to být po právu, pak říše tomu nejmladšímu náleží."

Ale ti dva bratři klidu otci nedopřáli a hučeli do něj, že je nemožné, aby Hloupý Honza, který každou věc poplete, se stal králem; a prosili jej, aby jim jinou zkoušku připravil.

Tu nakonec král pravil:

"Ten říši zdědí, který mi nejkrásnější prsten přinese."

Vyvedl syny opět před zámek, rozkoukal tři pírk a podle nich jíti měli. Ty první dvě letěly jedno na východ, druhé na západ, ale to třetí zase letělo jen kousek a vedle padacích dveří k zemi kleslo.

Tak sestoupil Hloupý Honza zase dolů k ropuší královně a řekl jí, že nejkrásnější prsten musí přinést. Tu nechala

ropucha zase onu truhlici přinést a tentokrát z ní vytáhla překrásný prsten, který se blyštěl drahým kamenem a byl tak umně provedený, že by to žádný zlatník na zemi nedokázal.

Ti druzí dva bratři se zase smáli Hloupému Honzovi, kde on asi zlatý prsten hodlá hledat, a opět se sami hledáním nenamáhal, nýbrž ze starého kočárového kola zákolník vytloukli a ten králi přinesli. Ale když byl Hloupý Honza svůj prsten otci ukázal, ten bez rozmyšlení pravil:

"Tobě říše náleží."

Ale ti dva bratři opět pokoje otci nedali, dokud jim třetí úkol neuložil, mají prý mu nejkrásnější nevěstu přivést, pak ten, koho dívka bude nejspanilejší, dostane království.

Potřetí vyšel starý král před zámek a peříčka rozfoukal, a to třetí zase nedaleko spadlo.

Tak sešel Hloupý Honza opět dolů k ropuší královně a pravil jí, že nyní krásnou dívku potřebuje. A ona mu pravila, že to je velmi jednoduché, vydlabala žlutou dýni, zapřáhla do ní šest bílých myšek. Tu se jí Honza zeptal, co on si s tím počne a ona mu pravila, aby do toho kočárku některou z ropušek posadil.

Tak Honza nazdařbůh hmátnul do houfu ropušek a jednu posadil do kočárku z dýně. Stěží ropuška dosedla, tu se proměnila v krásnou dívku, dýně v kočár a ty myšky v koně. Tu ji Honza radostně políbil, koně pohnal k běhu a přivezl to vše ke králi.

Jeho bratři také přišli, ale opět si žádnou námahu nečinili, nýbrž popadli první dvě hezké selské selky a ty králi přivedli.

Když je všechny dívky král viděl, pravil Hloupému Honzovi:

"Tobě, můj nemladší, patří královská koruna po mé smrti."

Ale ti dva bratři zase uši starého krále unavovali stížnostmi a křikem převelikým, jak pak ten hlupák může králem být? A nakonec si oba přáli, aby v sále byl kruh zavěšen, kterým dívky proskočit musejí; že jejich selské dívky silné jsou a ona krasotinka je jistě slaboučká a při tom skoku zahyne, si oba mysleli.

Tedy král svolil, tu nejprve skákaly ty selské dcerky, ale protože byly nemotorné, při tom skoku si údy polámaly. Nakonec skákala ta ropuší princeznička a ta skočila tak lehce jako jelínek, a všechny námitky rázem ustaly.

Tak Hloupý Honza dostal korunu a do smrti moudře vládnul.